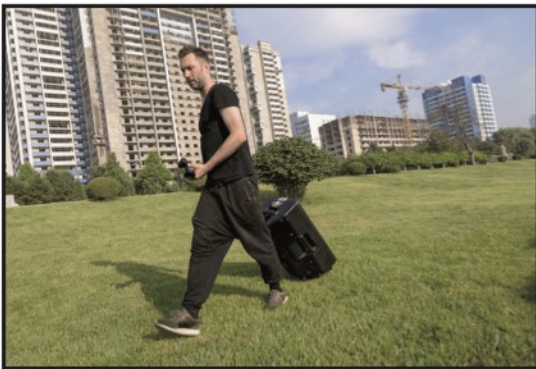

MER TRAFIKK: Det er blitt mer biltrafikk i Pyongyang siden Lena var der første gang i 2012. Men bussene er fortsatt det mest brukte fremkomstmiddelet for folk flest. I tillegg går de fleste, eller tar seg frem på sykkel eller elsykkel til og fra skole og jobb. Alle foto: Jørund F. Pedersen.

SEGWAYEN: ...har også kommet til Nord-Korea.

LYDINSTALLASJON: Nik Nowak var en av kunstnerne Lena reiste sammen med. Her er han ute i byen for å gjennomføre sin lydinstallasjon han hadde planlagt i Pyongyang.

HYLLER LEDERNE: Bildet er tatt fra bussen på vei til Mt. Myohyang.

MAUSOLEUM: Fra utsiden av Kumsusan Sun's Palace (mausoleet der Kim Il Sung og Kim Jong-Il ligger balsamert). Det var ikke i hagen.

STANGE: Lena Thorsmæhlum fra Stange har stor kjærlighet for Nord-Korea og folket. Men da hun merket rystelsene i senga, så lyktestolper svaie og forsto at det dreide seg om en prøvesprengning av atombombe – da kjente hun det skulle bli godt å komme hjem igjen.

Lars Kristian Seierstad
post@stangeavisa.no

Lena Thorsmæhlum vokste opp på Stange, og har fortsatt foreldrene sine boende i Vestadvegen. Interessen for kunst og kultur gjorde at hun utdannet seg til scenograf og kostymedesigner, med mester i faget fra Tyskland.

Traavik

Siden 2006 har hun samarbeidet mye med den internasjonale multikunstneren **Morten Traavik** innenfor sjangeren «hyper-teater»/performance-forestillinger. Først som frilanser, det siste

halvåret som koordinator og «pote» i fast stilling i selskapet hans.

Morten Traavik er kjent for en rekke nasjonale og internasjonale kunstprosjekter, og har gjennom åtte år forsøkt å bygge bro mellom Nord-Korea og Vesten gjennom til dels oppsiktsvekkende og omstridte kulturprosjekter. 26. august reiste han, **Lena Thorsmæhlum** og flere andre internasjonale kunstnere på nytt til Nord-Korea for gjennom ti dager å samarbeide med lokale kunstnere og kunstakademiet i hovedstaden Pyongyang. Det ble

en tur med sterke inntrykk.

– Dette var andre gangen jeg reiste til Nord-Korea; første gang var i 2012. Nå merket jeg stor forandring på stemningen i landet. For fem år siden var folk mye mer avslappet. Nå merket vi at alt var mye mere spent. Plutselig var alt blitt mye vanskeligere å få gjennomført for oss, forteller Lena Thorsmæhlum til Stange-avisa.

Raket og atombombe

Dagen etter at de reiste til landet, sendte Nord-Korea en rakett over Japan. Få dager senere prøvesprengte de en atombombe.

– Det opplevdes veldig spesielt. Jeg lå på rommet og slappet av før lunsj. Plutselig begynte senga å riste. Jeg tittet ut av hotellvinduet og så at lyktestolpene svaiet. Jeg har bodd i Mexico City og er vant med jordskjelv derfra, og tenkte at dette sikkert

var det samme. Men et filmteam fra Norsk fjernsyn, som lager dokumentarfilm om turen, fikk produsenten sin på telefonen for å høre om alt var OK. På den måten fikk vi vite at det dreide seg om en atomprøvesprengning for nord-koreanerne selv fikk informasjon om dette, forteller Lena.

Halvannen time senere var alle i reisefølget samlet i lobbyen på hotellet.

– Fra en TV-skjerm på veggen

annonserte den nasjonale nyhetskanalen at Nord-Korea hadde gjennomført en suksessfull atomprøvesprengning. Alle rundt oss begynte å klappe, forteller Lena Thorsmæhlum.

På en måte opplevde hun

sprengningen som udramatisk. – Lokalsamfunnet fortsatte som før; folk gikk på jobb, skole og videreførte sine hverdagslige sysler. Vi som var på besøk i landet fortsatte programmet vårt.

Men jeg kjente at jeg gledet meg til å reise hjem, da jeg forsto det dreide seg om en prøvesprengning, medgir Lena.

Propagandaen

Hun forteller at propaganda-apparatet i Nord-Korea setter sitt sterke preg på landet. Overalt henger det anti-amerikanske plakater. Det sendes propaganda-videoer på fjernsynet og på stor-skjermer på gatehjørner. Uten-dørs er det også høytalere som formidler sanger og taler med propagandainnhold gjennom hele dagen. Vanlige folk i Nord-Korea har ikke tilgang til internett, kun et lukket intranett som styres av myndighetene.

– Dette er et land der individet betyr svært lite, det kollektive alt – kommunismen i bunn og grunn. Det blir nesten som en barn-voksen-relasjon mellom myndighetene og befolkningen.